

Barcelona 10 de novembre de 1983

Estimat Moncada:

Vaig començar a escriure't el dia 8, vaig continuar el 9 i com que reprenc i acabo el 10, faig carta nova amb data puntual. De tota manera, el que t'he de dir ~~ja~~^{ja} ho vaig fer per telèfon, i, en tot cas, aquestes ratlles només en són una confirmació.

Tu vas "començar" amb un remarcable domini del llenguatge, però el vas arrodonint i penso que has trobat el punt just perquè es mantingui l'equilibri entre els dialectalismes (tan enriquidors) i la facilitat de lectura per als lectors d'altres zones. Això costa més del que la gent es pensa, i tu ho has aconseguit brillantment.

SENYORA MORT, CARTA DE MIQUEL GARRIGUES és un conte magnífic, un company excel·lent (amb qualificació cum laude) dels que ja tens escrits. Com que sóc vell i no puc perdre el temps mentint, et comino a creure'm sense contemplacions.

No afegeixo més elogis perquè tu ets jove i encara et podries fer malbé. Continua produïnt "granotes" d'aquesta categoria i ens faràs contents a tots. Ah! I en deixo constància escrita, perquè les paraules el vent se les emporta, però si són mecanografiades, "queden".

Et felicito de tot cor, amb una forta abraçada!

Pere Caldey